

БИЛЈАНА ДИМИТРОВСКА

ЈЛ БИБЛИОТЕКА "ИЛИНДЕН" ДЕЛЧЕВО

V 821.163.3-1
ДИМИТРОВСКА Б.
Сила што

821.163.3-1

000031453

COBISS ©

СИЛА ШТО ЌЕ НАПИШЕ

БИЛЈАНА ДИМИТРОВСКА

УИ
321.163.3-1
. Дб 2

**СИЛА
ШТО ЌЕ
НАПИШЕ**

ИД АПЕКС, Битола
март 2008 година

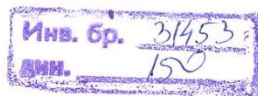

СОВРЕМЕНА МАКЕДОНСКА ПОЕЗИЈА

Едиција: *Фондација Ванчо Николески*

Билјана Димитровска
СИЛА ШТО ЌЕ НАПИШЕ

Издава:
ИД АПЕКС

Рецензенти:
Никола Ристиески
Илија Мерковски

Главен и одговорен уредник:
Илија Мерковски

CIP - Каталогизација во публикација
Матична и универзитетска библиотека
"Св. Климент Охридски", Битола

821 . 163 . 3 - 1

ДИМИТРОВСКА, Билјана
Сила што ќе напише / Билјана Димитровска . -
Битола : АПЕКС , 2008 . - 56 стр. ; 20 см. -
(Едиција Фондација Ванчо Николески)

ISBN 9989 - 140 - 68 - 5
COBISS.MK-ID 18239553

---

*СЕКОЈ СТИХ ВИ ГО ПОСВЕТУВАМ,
СЕТА ВИСТИНА ВИ ЈА ПРЕНЕСУВАМ,
...АКО УСПЕАМ НЕКОЈ ДА ГО ДОПРАМ
СО МОИТЕ СТИХОВИ МОЈАТА ЦЕЛ Е
ПОСТИГНАТА,АКО УСПЕАМ НЕКОЈ
ДА ГО РАСПЛАЧАМ ЗНАЧИ ВИЕ
СТЕ ЛУЃЕ,А ЧОВЕЧКИ Е ДА
ЗАПЛАЧЕТЕ...АКО НЕКОЈ ГО
ДОПРЕ НЕБОТО И ЧЕКОРИ ПО
ЗЕМЈАТА ТОЈ НЕКОЈ МИ Е МНОГУ
БЛИЗОК, ТОЈ НЕКОЈ ЗНАЕ ШТО
ПИШУВАМ ,ТОЈ НЕКОЈ Е
СРЕЌЕН АКО МЕ ПОЗНАВА*

СИЛА ШТО ЌЕ НАПИШЕ

В рака ми даваш пенкало
за да го напишам она што веќе го знам,
ми праќаш сведок за да посведочи
за мојата празна душа,
ми праќаш сила што ќе напише,
ми праќаш зборови
кои веќе еднаш ги кажав,
ми праќаш мисли
од кои не можам да воздивнам,
ми праќаш дожд од зборови
кои напразно ќе ги изговорам,
ми праќаш сомнежи
со кои можам да се посомневам
во туѓите зборови.
В рака ми даваш пенкало за да посведочам
за она од што се плашам
дека мојата душа е премногу празна.

ЗАМИСЛИ СИ ЖЕЛБА

Затвори ги очите,
замисли како да сме само ние на овој свет,
подај ми рака и заборави што лошо ти сторив,
насмевни се, живеј, сакај ме како да е последен миг,
како да сум единствена,
зборувај ми нежно
и заборави колку животот беше суров со нас,
заборави колку патевме,
заборави на сите навреди
искажани од нашите напатени души.

Насмевни се, подари ми нежност,
растопи ме со погледи
оживеј го моето срце, стопли ме
после ова невреме во душава.
Затвори ги очите,
заслепи ме со љубов,
насмевни се, јас сум твоја,
заборави на солзи и замисли си желба,
затвори ги очите, а јас ќе ти го исполнам сонот.

ЧЕКОРИШ

Подаваш рака во темнина,
пракаш насмевка во светлина,
кажуваш збор кога отвараш врата,
фрлаш искра кога си тажен,
врежуваш длабочина со секој нов ден.
Чекориш кога најмалку очекуваш
зборуваш во секој дел од денот,
разгоруваш љубов, без ниту еден потег,
разнежнуваш
со само еден допир од твоите очи,
правиш совршенство од песна,
создаваш магија од далечина,
протеруваш зло со малку скромност,
плачеш со нежност,
копнееш како човек,
чекориш кога сите очекуваат,
се смееш кога бараат,
сееш благодет околу тебе,
зошто единствено живееш и чекориш.

НИКОГАШ НЕ РАЗДЕНИ

Само зборови кажа,
само погледи упати,
само нежност пробуди,
треперење врежа.
Воздишки остави,
љубов предвиде,
живот одзеде,
тага всели,
насмевка изгуби,
среќа протера,
знак постави,
срце расплака,
душа измачи,
човек претвори
мрак фрли,
светлина однесе,
трага врежа,
непребол закова,
живот одзеде,
спомени раскажа,
никогаш не раздени.

ЌЕ БЕШЕ ЉУБОВ

Кога оваа ноќ би била вистинска,
кога ти би бил ѕвезда,
кога јас би била месечина,
а улицата небо
тогаш ќе бевме близу,
тогаш ќе бевме светлина,
тогаш ќе беше љубов,
ќе беше страст,
ќе беше господар,
ќе бев сјај, а ти нежност
и ќе беше љубов
и пак ќе бевме едно,
тогаш ќе љубев,
ќе живеев,
ќе пловев,
ќе те следев, а ти
ќе беше ѕвезда
и ќе беше сé
и ќе беше живот.

КОГА СОЛЗА ЌЕ ПОСВЕДОЧИ

Кога солза ќе надојде
ќе погледнам кон небото
за да моите очи ти кажат сé,
кога солза ќе зароси,
кога болка ќе ме обзеде
ќе го замолам дождот
да те допре.

Кога солза ќе пресуши
ќе подадам рака кон небото
зошто громови ќе удрат
и блаженство ќе се роди.

СТАРЕЦ

Кога душата најмногу боли,
човекот останува сам,
далеку фрлен во заборавот.
Тој знае дека ова е крај..
Каде се сега зборовите,
каде се сега делата,
каде е сега чувството на живот,
на љубов, на радост каде се сега луѓето,
каде избегаа, каде ја однесоа среќата,
а човекот остана сам.

Старец со очи полни тага,
со рака која се обидува да овековечи нешто,
со срце кое вознемирено чука,
со душа празна, стара, изгубена,
Душа на еден старец кој сите го заборавиле.
поглед кој многу кажува,
длабочина која жали,
старец кој чека некој да го посети,
да го гушне, да го насмее,
старец со очи полни тага,
со душа жедна,
со трошка надеж
со желба да живее.

НЕМИР

Немир ме занемува
и ми ги затвора очите
немир ме растреперува
и разнежува, губам,
дел од мене го нема,
дел од мене исчезнува
и бега во мракот
и не можам да чекорам
паѓам и не можам да станам,
а мојава душа не може да живее
Немир ме обзема
чудно се чувствувам,
а знам губам.
Немир не ми дава да проговорам,
збор не можам да кажам,
не знам што барам
не знам што загубив.

ЗАСЕКОГАШ

Затворам очи,
спомени доаѓаат,
ангели ми зборуваат
раскажуваат за небото,
раскажуваат за тебе.
Далеку те кријат,
далеку блескаш,
далеку живееш
далеку цветаш
шириш крилја,
бакнуваш со насмевка,
допираш со поглед
кој секој го чека,
дождови праќаш за де не чуваат,
несебично не сакаш
и живееш иако не расплака сите.
Затворам очи и знам дека така
живееш иако згасна твојата свезда
затворам очи, а знам тука си засекогаш.

СЕКОЈА ПЕСНА ВИ ЈА ПОДАРУВАМ

Секој збор ви го упатувам
сета љубов е за вас
секоја насмевка е дар
секој гест е вистински
а секоја ваша желба
ми е драга зошто премногу ве сакам.
кога денот ќе ми почне со тага
го продолжувам со насмевка
зошто вие сте мојот живот
вие сте моето сè
вие ме оживувате и после
најголемата тага.

ВРЕСКА ДУШАВА

Кристално бело
и одблесок од светло
Застанувам,
погледнувам кон небото

Сакам да прозборам,
да замолам,
да простам,
но нема кому.

Вреска душава,
а глас не пушта
сакам да кажам,
сакам да изговорам,
да сакам,
да љубам
но нема кого
Горчи во грлово
боли во мислите,
сакам да прозборам,
да замолам
да простам,
но нема кому.

ДАЛИ ПАК ЌЕ САКАМЕ?

Се прашувам каде замина
каде отиде ти,
каде исчезна страста
во што се претворивме ние двајца.
Судбината не раздели
но остана спомен за цел живот
рана за цел век
останаа две срца расплакани.
Се прашувам дали пак ќе сакаме
дали пак ќе љубиме,
дали пак ќе живееме,
дали пак некој ќе не разнежни,
дали некој друг ќе сакаме,
дали некој друг ќе љубиме,
лутам со погледот мој но ко патник залутан
завршувам со солзи и средба
со судбината наша
каде сега така слаби
без верба и надеж
кај кого сега кога немаме сила
да сакаме и примаме љубов.
Се прашувам дали пак ќе сакаме
дали пак ќе љубиме,
дали пак ќе живееме,
дали пак некој ќе не разнежни,
дали пак ќе не убие некој ?

ЗА ТВОИТЕ ОЧИ

Жена со очи што најубаво гледаат
топлина што зрачи, тоа си ти.
Ти секогаш имаш насмевка за мене
зборови утешни, љубов бесконечна
нежност најтопла, очи најсветли
најубави, најмили.
Не ми е тешко да ти напишам песна,
не ми е тешко да те сакам
зошто ти си благородна и мила
сакана и драга, не ми е тешко да
ти ги посветам сите песни зошто ти ме роди
и сега пишувам за твојата љубов
за твоите очи.

ТАТКОВАТА КУЌА

Лутам бесцелно, а чувствувам тага
Патот пак ме води пред вашиот праг.
Секогаш ме боли срцето кога сум далеку
кога не можам да ве видам.
Очите погледнуваат кон тебе
кажуваат дека те сакам
дека сум среќна што ве имам.
Кога си тажен неизмерно сум тажна
Кога криеш дека нешто те мачи верувај јас знам,
јас потајно знам дека нешто те мачи
кога си среќен и јас сум бескрајно среќна
зошто несебично те сакам.

ИГРА СО ЗБОРОВИ

Имам зборови што ќе ги кажам
ги чувам за мигот што ќе стане вечност
радост тие носат,
а јас понекогаш воздивнувам
среќа ти ќе ми покажат
од стравот ќе ме оддалечат.
За вас ќе направам приказна
бесот ќе го отфрлам
од болката ќе се излечам,
река од зборови ќе испеам
од вас благодет ќе стекнам
во срце ќе ви влезам
игра со зборови ќе ви подарам.

НЕМА ДЕН

Солзи на вашите лица,
плачете, а пак гледате
повредени и двајцата
се гушкате и гушите од болка.
Треперите, се бакнувате,
а знаете дека веќе никогаш нема да сте заедно.
Последни зборови,
а не сакате никогаш оваа ноќ да заврши
за првпат не се радувате на изгрејсонцето,
за првпат не сакате да раздени.
Последна нежност толку слатка,
толку чиста, толку искрена,
но сепак е крај, сепак
срцето си го кинете
душата ја распарчувате.
Кристали од вашите воздишки,
бисери од вашите солзи,
горчина на вашите усни
и нема утеха,
нема ден.. .. нема љубов.

ШТО ТИ Е ЛЕБЕДУ?

Некако си ми тажен,
твоите убави очи исполнети се со тага,
што ти е лебеду,
толку си прекрасен, а сепак плачеш?
Пловиш по долгиот хоризонт,
ги затвораш очите,
а сепак плачеш.
Солзите го натопуваат твоето нежно лице
а одблесокот допира до моето срце,
твоите солзи ме растреперуваат,
заличуваш на ангел,
воздивнуваш,
а далечината ми те крие.
Што ти е лебеду,
сакам да знам
сакам да откријам
сакам да запишам.

ПАРИЗ

Најубава музика по твоите улици
најсилна светлина под твоите ѕвезди
најзаљубени души крај реката твоја.
Чекорам, а прекрасниот звук ме опива
ми дава крилја.
Вино, музика и љубов,
прекрасни погледи,
чудесна моќ,
јас сум твој патник,
а ти си мое откритие,
мој сопатник.
Дожд ме разнежува,
ама силата не ми ја одзема
дожд ме прави среќна,
а желба не ми згаснува.
Те откривам
и те запишувам за свој,
ти пеам иако не сум славеј
те следам зошто ти си мој Париз.

ЕСЕН

Лисјата се тажни
природата е позлатена,
но нивната љубов завршува
нејзината ѕвезда згаснува
нејзиниот живот завршува.
Последни погледи, последни солзи,
последна љубов,
последна постела, а вечна тага.
Есен, толку тажна,
толку сиромашна,
толку страдања,
живот се гасне
љубов останува.
Прекарасни очи,
поглед што магепсува,
а сега заспиваат,
со животот се збогуваат.
Есен, мириса на есен,
мириса на збогум,
мириса на лисја,
мириса на крај,
тој плаче, живот згаснува,
а тој останува сам.

СВЕТЛИНА

Чувствувам светлина,
зраци,убавина
некакво олеснување.
Добивам желба да чекорам
добивам сила да продолжам,
добивам љубов да сакам,
желба да живеам.
Заборавам на болка,
на страдање,
чекорам со огромни чекори
за да стасам до врвот,
чекорам и не се вртам назад,
итам за да стасам,
за да исчезне стравот што ме демне.

Крај за болката,
крај за солзите
ќе успеам да се воздигнам до небото
ќе успеам да летам
зошто сфаќам дека животот е убав
сфаќам дека ова пред мене е светлина.

ПОЕТСКА ДУША

Ја хранам мојата поетска душа,
ја чувам мојата моќ
за да напишам слика на една душа.
Секој збор е парче леб,
секоја песна е голтка вода
секое дело е мирен сон.
Ја хранам мојата поетска душа,
а таа живее и сведочи за да каже
колку е убаво да доживееш една песна,
да слушнеш еден збор,
да посведочиш за едно треперење,
за едно живеење.

КАМЕН

Камен до камен- зборуваат,
камен до камен- срце кинат,
солзи повикуваат,
немир предизвикуваат.

Небото зборува,
каменот стои,
неспокој боли.
Престолот е празен,
загубата е огромна,
книгата е премногу тажна,
а каменот уште притиска,
уште вознемирува.

Камен до камен,
судбина човечка,
цвеќе до цвеќе
празнина..останува..

НАДЕЖ

Барам мир,
барам спокој,
барам очи што ќе ме утешат,
барам рака
што ќе ми покаже дека имам некој.
Барам надеж
за да продолжам,
барам среќа што ќе ги исполни моите очи,
барам надеж
за да живеам, за да продолжам.

СТАРИОТ БАГРЕМ

Уморен патник
и стариот багрем,
приказна си кажуваат
спомени делат
музика создаваат.

Ветрот ја носи,
ја подарува,
а облаците плачат.
солзи тешки,
патникот паѓа,
а багремот нема сила,
алката се кине,
патникот не е господар,
багремот не е вечност,
приказната има крај,
а звуците и понатаму се тажни.

ЧОВЕК

За последен пат,
тивко и без бура
она „човечкото“ налага тишина.
Кучето тагува
го следи својот господар,
а сега се едно
кој знае каде
и кој знае како,
но најверојатно и двајцата
станале човек.

ЖИВОТ

Кога се обидуваш да побегнеш
јас пак те следам
пак чекорам,
те демнам.
Зар не гледаш човеку
јас сум твојот живот.

Можеби сакаш да си сам,
но не те напуштам
ни за миг иако понекогаш те мачам,
те камшикувам,
иако губиш човеку,
сепак јас сум со тебе
и мораш да ме живееш
зошто јас сум твојот живот.

АКО ЉУБОВ СЕ РОДИ

Трепери природата
воздивнува сонцето,
зборува музиката,
талка скитникот.

Блескаат ѕвездите
нежно шепотат
-љубов се роди-
трепери месечината,
зборува тишината.

Сенки на сидот
траги на топлина
свежина што разнежува,
студ што растопува.

Трепери музиката,
зборува природата,
скитникот стана блаженство,
-љубов се роди-
природата оживеа.

БОЖЕ ПОДАРИ МИ СИЛА

Боже подари ми глас да можам да запеам
подари ми насмевка за да можам да се насмеам
прати ми солзи за да можам да заплачам,
прати ми зборови да можам да се утешам.
Боже подари ми ѕвезда да можам да ја следам
прати ми сонце да осетам топлина
прати ми дожд да си ја разбистрам душава
подари ми цвеќиња да замириса на живот.
Боже подари ми небо да можам да летнам
подари ми природа да можам да слетам
прати ми славеј да разберам како да пеам
подари ми здравје да можам да гледам
подари ми ум за да го зачувам сето ова,
подари ми срце што ќе издржи
подари ми ои што ќе зрачат
подари ми глас што ќе растреперува
и поглед што ќе разнежнува,
боже подари ми сила,
подари ми живот.

ПРОЛЕТ

Пролет се буди,
треперат срцата млади,
мириса на цвет,
блескаат очите на заљубените.
Пролет долетува,
лицата ги разубавува
мечтите ги збогатува,
љубов подарува,
сите љубов посакуваат,
сите нежност споделуваат
сите бакнежи подаруваат
пролетта ја прославуваат.

ПУШТИ ЈА ПТИЦАТА

Пушти ја птицата од кафезот
дозволи да летне
дозволи и ја слободата.
Тажна е песната што ја пее,
тажни се очите што се смеат
тажни се крилјата што не можат да летнат.
Се обидуваш нежност да и подариш,
ама таа нежност не осеќа,
таа сака да лета,
таа сака да плови по небото,
да биде близу до сонцето.
Ослободи ја и ќе видиш
колку ќе биде среќна
колку ќе биде убава песната
колку ќе биде убава играта на летот.

ЗАД ТВОИТЕ СТРАНИЦИ

Зад твоите страници ја кријам
сета моја болка,
зад секој твој напишан збор
ја кријам секоја моја солза,
зад секоја твоја загатка
ја кријам мојата вистина.
Ќе свртам нов лист,
и се гледам себеси,
кога ќе ги избројам страниците
ги гледам моите очи,
ги бројам деновите,
се кријам во твојата приказна
како да е моја.
Можеби ќе ја сокријам
мојата болка, мојата солза,
можеби ќе се задлабочам
во твојата приказна,
но тогаш ти ќе ми бидеш сведок
ќе посведочиш за моето битие.
Зад твоите страници
ја кријам мојата приказна
затоа и те нареков
книга на животот, а ти,
ти си и повеќе од тоа
зошто никогаш, ама баш
никогаш не се пожали
на моите зборови.

ПОСАКАВ

Посакав да не се будам сама,
посакав нечии очи
да ме разбудат и да ми кажат
дека денот е убав.
Посакав утрото да ми биде вистинско
посакав ноќта
да ја дочекам во нечии прегратки,
посакав залезот на сонцето
да го гледам со некого,
посакав да љубам и љубов да осеќам.
Посакав нежност
и насмевка,
посакав нечии зборови
нечија приказна.
Посакав свездите
да ми шепотат за некого,
посакав љубов да осетам
посакав за некого да живеам.

ЗАМИНУВАШ

Заминуваш во твојот вечен дом,
заминуваш, а оставаш многу натажени лица,
многу расплакани срца,
заминуваш,
а уште ги слушаме зборовите што ги кажуваше.
Малку се сите солзи,
малку се сите луѓе,
малку е сета тага
зошто ти вредеше многу.
Непребол... Тага... Неверување...
Ти беше толку добар,
толку скромен,
толку внимателен,
ти едноставно беше човек.
Ти беше убавина и добрина
недопрена од валканоста на овај свет.
Малку се сите зборови,
малку се сите солзи
за да ти покажеме колку те сакаме.
Заминуваш тивко и без предупредување,
оставаш плач,
а малку се сите солзи на овој свет,
малку се сите луѓе за да ја покријат празнината.

Кога умира некој што го познаваш
умира и еден дел од тебе,
а сега знам дека сите чувствуваат
како дел од нив заминува со тебе.
Скромност, добар збор и насмевка
тоа делеше ти секое утро,
а сега знам дека веќе денот
нема да започнува исто,
сега знам дека ова е болка и тага
по тебе кој беше далеку од злобата,
недопрен од валканоста,
зошто ти беше човек.
Заминуваш за секогаш,
а зад себе оставаш
натажени лица
многу расплакани,
многу неутешени,
оставаш траги за секогаш.

СЕНКА

Сенката се плаши
од сопствената сенка,
која мистериозно ја запечатува
нејзината судбина, ...
Без милост и некаква нежност
чекор по чекор,
збор по збор, а сепак
тишина - неразбирлив молк.
И што? Зборови и зборови
а без збор, ...
Празна страница. Вечен живот.
И улици ... Сенката место
да исчезне, создава своја сенка
со зелена маска,
а под маската жолта боја.
... И пак долг разговор
со зборови и зборови, а
без збор ...
Чекор по чекор,
а само едно место чувствува товар
од тие чекори, во неповрат
а во едно место.
Поглед што го означува
зборот, а зборот пак
не објаснува ништо,
зошто го мачи
Сенката на сенката,
а пак неа последниот
наследник "СЕНКАТА"

ВЕЧНО ПОСТОЕЊЕ

Поглед кон далечината...
Минатото е овде...
Те гледам тебе замислен...
Страдаш..., Можеби, вистината
ќе биде далеку од тебе,
далеку од твоите очи.
Осекаш звуци и далечни зборови.
Говорат: "Слободата е овде, - на прагот".
Бладаш: " Дали е вистина, дали е можно"?
Судбината ја презема играта во свои раце.
Те нема, дали е можно?
Судбината погреша.
Се враќам повторно, го гледам твојот лик,
се обидувам да ја сфатам суштината
на твоето вечно постоење.
Светлина го облева твојот лик...
Па нели тоа и го сакаше
слобода - тоа е, тоа е она што ти го сакаше.
Твоите очи и сега горат,
погледот е вечен, светол...
... Топол... и пак светол ден.
А, јас, еве ме пак пред твојот лик,
пред вечниот молк,
кој што сепак говори...
Те разбирам, го разбирам болот кој што врие
го разбирам лавот којшто опстојува,
го разбирам молкот...
... убавината...
Те разбирам тебе,
и твоето вечно постоење.

ЗМИЈА

Зборот што можм сега да го кажам
она што заталкува во животот на секој човек
Паѓаш ... се обидуваш да станеш
и знам збор што можам сега да го кажам
змија ...

Искра на среќа ...
Се обидува да избрише сè,
и повторно ... на земја.

Се потиш, се поткреваш на прсти,
но отровот дејствува во твоето тело
и ти повторно во темна преградка.
И што сега да кажам, освен "ЗМИЈА"
којашто заталка и во твојот живот.

МОЖЕБИ

Несигурност, страв, и збор ... можеби
после сè, едноставно што може да се каже
солза без димензии, а знам збор
што скоро секогаш е присутен.
Страв ... болка што владее во секој
едноставно ... можеби
психички господар.

Несигурност, остатоци "Можеби"
урнатини од она што заличувало
на живот и едноставно... можеби ...
Долго скалило од чиј врв
се вовлекува страв, поглед надолу
од кој се добива вртоглавица
поглед на сите страни
едноставно ... можеби ...

ПОЕТОТ ВО МЕНЕ

Се обидува некој
да влезе во мојата душа,
се обидува да ја истера
моќта на моите мисли,
а тоа ти успеало само тебе
поету кој постоиш во моите зборови.

Само ти можеш да ме натераш
да напишам, да посведочам, да заплачам,
само ти можеш да ме натераш
да се откријам која сум.

Постоиш во мене, иако
мојата душа не ја удостоив со ниту едно дело
тлесш во мене со години и чекаш
од мене благодарност.

Само ти си со мене цела вечност,
Само ти можеш да посведочиш
за искрата,
за желбата,
за надежта,
за болката што ме кине,
само ти поету ми го храниш срцето,
а јас не те удостоив со ниту едно дело.

СОВРЕМЕНА МАКЕДОНСКА ПОЕЗИЈА

***

Едиција: *Фондација Ванчо Николески*

***

Билјана Димитровска
СИЛА ШТО КЕ НАПИШЕ

***

Издава:
ИД АПЕКС

***

За издавачот:
Илија Мерковски

***

Печати:
ПОЛИГРАФИКА - БИТОЛА
Март, 2008 година